

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXIX. Noctem insomnem ducit B. Virgo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA XXIX.
Noctem infomnem ducit
B. Virgo.

1. *Stellas interrogat, nuncubi Puerum spectant.*
2. *Luna respondet sibi nusquam visum puerum.*
3. *Sol tandem adserit agere Ierosolymæ.*

Nox subit, & tacitos vigil euocat Hesperus ignes,
 Ac niuis pernox Luna recurrit equis.
 Iam placidum suadent tranquilla silentia somnum;
 Dum filer omne pecus, dum filer omnis auis.
 Nulla graui sed cura filer sub corde parentis
 Nox erit in tristes peruigilanda moras.
 Accliuo sedet ergo solo s quo sedit, ab ipso
 Gramine, gramineum substruit arte torum.
 Inde uerecundis laxans sua uerba querelis,
 Nescio quos dubio uersat in ore sonos.
 Tandem suspiciens taciro labentia cælo
 Sidera; perspicuas ætheris ire faces,
 Dicite, stens dixit; (nam uos lux conscia) stellæ?
 Nuncubi de puero nuncia certa meo?
 Hæc ego mater ouans, illo quæ pauit alumnum
 Vbere, (quale suat Virgine matre) Deum,
 Vos equidem uidi festos (meminisse potestis)
 Ad Bethlen hilari ducere nocte choros.
 Quin etiam fulsit lux clarior omnibus astris;
 Cynthiaque est albis ocyus orta rotis.
 O ego tum felix, pleno dum candida uultu
 Lustrauit rutili culmina dia specus!
 Torus & in tenues æther descendit aristas,
 Magnus ubi tenero uagijt ore puer!
 Visa mihi tum Bethla nouum de Numine cælesti
 Fulgere cælestes hic tot ière chori.
 Conscia quam ueri tua uox tunc, Angele, dixi
 Naper erat! tantum quo modo ducor decus!

Nascenti

Nasceni Pueri tot si nox gaudia fudit :
 Nunc vbi iam natum quaero, negabit opem ?
 Pleiadesque, Hyadesque, quibus fuit imbrifer humor,
 Dicite, vel lacrymis par liquor ite meis.
 Manaliq̄ue Vrsa, polo cui peruigil excubat ignis,
 Dic vbi nocturno iam latet orbe Puer ?
 Me fugit hoc, stellas quis velit habere magistras,
 Pernox queis oculus, cum mare lustrat humum ?
 Cui sic siderea Regina decora chorea
 Visa loqui, radijs si tamen apta loqui est :
 Nil nocti, & Pueri : qui cum sit clarior ipso
 Sole, putas illum nox queat atra pati ?
 Hæc ita, mœsta Parens quas iam diuertet in oras ?
 Certa fides soli est : experiamur ait.
 Dic pater Heliadum, quo non sit certior index,
 Indicio Gnatum, fac sequar, oro tuo :
 Perspicuis siquidem lustras vigil omnia flammis,
 Quæque per alta patent, quæque per ima iacent,
 Ut quid agas noris : si nescis, quarimus illum,
 Quo sine lux Soli nulla, nec vllus honos.
 Nunc age, dic Titan, (frustrâ Titanida Lunam
 Consului) gressum quo rulit orbe Puer ?
 Is semper mihi primus amor, semperque voluptas
 Ultima ; quo semper sospite, sospes ero.
 Quem modo si reperis, geminos seruabis in vno
 In Pueri certe non nisi viuo meo.
 Si cado : posco meos æternum viuat ut annos.
 Optima pars vitæ viuat ut ipse meæ.
 Sol quid ad hæc ? roseis emerfit pulchrior undis,
 Purius & pulchro sparsit ab ore iubar.
 Atque loqui radijs (radij vim vocis habebant.)
 Visus : iò ! felix i mea mater, ait.
 Iam decus ille tuum Solymas Puer hæret ad aras.
 Quis nescit, Solymâ quale det vrbe iubar ?
 Mira loquar ; sed vera, nouis micat ignibus ignis :
 Scilicet arâ sacras vertit in astra faces.
 Dixerat : & radio propiore salutat Eous
 Virginis ora ; nouum sol trahit inde iubar.

H

Inde

Inde (fide maius) soli sol alter oriri
 Visus, & ire nouus Virginis ore dies,
 Et quis adhuc dubitet, gemino sub sole puellam
 Posse latere; merum qui sit vbiq; iubar?

ELEGIA XXX.

B. Virgini Pueri se sui delicijs fraudari
 ingemiscenti condolet
 Ioseph.

VOX IOSEPHI
 AD VIRGINE M.

I Am sine Mâre Puer, per saxa, per inuia cursat,
 Deuius obscuris ergo viator agris?
 Et sine prole Parens incertis turbida votis,
 Ter cum sole redux horrida lustra secat?
 Et bis agens trepidas somni sine munere noctes,
 Mille per amfractus, nubila cura redit?
 Quò vaga Virgo ruis, tugurii cui limen, & ara,
 Quam Solymæ lustras, vltimus orbis erant?
 Et iam nulla ruis innectens vincula curis,
 Protrahis immensi triste doloris iter?
 Vt chalybem tacitâ magnes trahit arte, sequacem
 Iris aquam, paleas succina, ramus ouem:
 Sic & Matris amor rapit in sua vincula Gnatum,
 Sed fugit auersis, ceu foret hostis, equis,
 Hæccine summa tuis florescit adorea curis;
 Si nequeas fructu cœlite Virgo frui?
 Si qua Parens decimæ tulerit fastidia lunæ;
 Ante suos ludit pumila turba pedes,
 At puero ludus, tibi non nisi nescia ludi
 Cura, vel è curis hinc timor, inde dolor.

Et gemis;